

обліком ставляться завдання щодо розробки належного інформаційного забезпечення управління інноваційною діяльністю.

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.12.1999 р. № 318 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: Ліга: Закон еліт. – 1999-2013.
2. Про затвердження Типового положення з планування, обліку і калькулювання собівартості науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт: Постанова Кабінету Міністрів України від 20.07.1996 р. №830 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: Ліга: Закон еліт. – 1996-2013.
3. Про затвердження Методичних рекомендацій визначення кошторисної вартості НДДКР для організацій (підприємств) різних форм власності та господарювання (крім бюджетних установ): Наказ Міністерства освіти і науки України від 21.02.2006 р. № 119 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: Ліга: Закон еліт. – 2006-2013.
4. Жук В.М. Концептуальні підходи вирішення поверхневих та глибинних проблем обліку інноваційної діяльності / В.М. Жук // Облік і фінанси АПК. – 2011. - № 1. – С. 36-39.
5. Нападовська Л. Управлінський облік: значення та застосування у практичній діяльності вітчизняних підприємств в умовах ринкових відносин / Л. Нападовська // Бухгалтерський облік та аудит. – 2009. - № 10. – С. 45-55.

УДК 657.424:634.8

С.С. СТОЯНОВА-КОВАЛЬ, *к.е.н., асистент,
кафедра бухгалтерського обліку і аудиту,
Одеський державний аграрний університет*

ОБЛІК ІНВЕСТИЦІЙ ЗА УМОВ ПРОЕКТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

У сучасних умовах застосування нових принципів економічних відносин виникла необхідність перегляду функцій бухгалтерського обліку й можливостей інтегрованого використання з іншими функціями управління. Очевидним став факт необхідності зміни обліку й значно більшої його адаптації до потреб

управління порівняно з можливостями його статичної моделі використаної раніше, в якій вплив конкуренції на хід відтворення основних засобів і довгострокових біологічних активів враховувалися недостатньо.

Закономірності відновлення основного фізичного та фінансового капіталу обумовили зміну їхнього обліку й звітності. Така необхідність пов'язана із тим, що в умовах планової економіки й в умовах ринкової економіки діють різні принципи формування інвестиційних ресурсів, використовуються різні джерела відновлення основних засобів.

Ринкові відносини об'єктивно вимагають зміни функціональної спрямованості бухгалтерського обліку інвестиційних процесів. Вони переорієнтують його з інструменту ретроспективного відображення інвестиційних процесів у інструмент інформаційного забезпечення обґрунтованих інвестиційних рішень. Виходячи із цього, форми організації обліку, що використовувалися, як і його прийоми, повинні відповідати вимогам методології обліку як складової методології економічної науки.

Сучасний стан обліку інвестиційної діяльності підприємств АПК не задовольняє потреби менеджменту. Обумовлено це недооцінкою потенціалу його функцій, невикористаними можливостями функціональної й структурної інтеграції обліку з іншими функціями управління, а також недоліками організаційної роботи бухгалтерії. На основі раціональної побудови облікового процесу така робота забезпечує своєчасну і повну підготовку даних про інвестиційну діяльність, підвищує їхню ймовірність, створює можливості повнішої реалізації зовнішніх корисних функцій обліку в процесах підготовки, прийняття інвестиційних рішень, контролю та оцінки виконання.

Пошук внутрішніх і зовнішніх джерел фінансування інвестиційної діяльності є одним із пріоритетних завдань, котрі вирішують більшість сільськогосподарських підприємств. Успішне вирішення якого неможливе без створення дієвої системи обліково-аналітичного забезпечення інвестиційних програм підприємств АПК. В основі таких систем використовуються бухгалтерська інформація й професіоналізм працівників, які володіють

прогресивними, автоматизованими технологіями обробки економічної інформації. У цих умовах, з метою підвищення ефективності управління й поліпшення якості бухгалтерського обліку - можна рекомендувати для використання і впровадження інформаційних технологій на основі використання програмного забезпечення для професійного управління проектами [1].

У цей час на ринку країн СНД і Балтії представлений досить великий перелік програмного забезпечення для управління проектами, але найбільш відомі й поширені тільки три з них. Це Project Planner Primavera (Oracle), Microsoft Project і Spider Project. Причому, кожна з перерахованих систем управління проектами оптимальна при вирішенні різноманітних завдань. Це пояснюється тим, що якщо при наборі функцій їх можна назвати приблизно однаковими, то за можливостями, вони істотно відрізняються одна від другої. Усі ці продукти позиціонують себе, як корпоративні системи управління проектами, але під корпоративністю в кожній системі маються на увазі різні речі. Насправді, MSP і Spider Project дотепер залишаються інструментами однокористувальницького управління.

Щодо Project Planner Primavera (Oracle), дане програмне забезпечення – це інструмент побудови єдиної корпоративної (у повному змісті цього слова) системи управління проектами, що особливо корисне для великих багатопрофільних компаній, так як дає можливість користувачеві представити кожний з видів діяльності компанії як окремий проект або програму, що складається із низки проектів.

Інформаційною базою даних можуть бути будь-які бази програмного забезпечення, які нині діють. Використання програмного забезпечення Project Planner Primavera (Oracle), з одного боку надасть можливість створення ефективної й прозорої системи обліку в компанії в цілому, а з іншого боку - внаслідок оперативного управління інформаційними потоками усередині компанії – дозволить підвищити ефективність прийняття управлінських рішень і менеджменту в цілому.

Корпоративне управління проектами - це методологія організації, планування, управління, координації людських і мате-

ріальних ресурсів усієї сукупності проектів організації, спрямована на ефективне досягнення цілей проектів шляхом застосування системи сучасних методів, техніки й технологій управління для досягнення передбачених у проекті результатів за складом і обсягом робіт, вартістю, часом і якістю [2].

При використанні методології управління проектами в розвитку бізнесу слід мати на увазі: якщо проект інвестицій містить кілька видів робіт, то всі вони мають бути враховані на одному субрахунку в розрізі видів витрат, що забезпечить додаткові можливості їхнього аналізу, обліку відхилень від кошторисів і оцінки фінансових результатів від капіталовкладень у конкретні проекти. Критеріями додаткового аналітичного розподілу витрат капітального характеру в рамках управлінського обліку, на наш погляд, можуть слугувати:

а) ознаки аналітичності. Чинні проекти, коли в аналітичних розрахункових формах облік здійснюється в розрізі проектів заходів розвитку тих або інших сфер діяльності, аналітичність інформації покращується. У цьому випадку менеджменту не потрібно додаткових зусиль, щоб зіставити витрати на проект із отриманими від нього доходами й оцінити ефективність у силу реалізації стратегії;

б) регламентування безпосередньої організації обліку. Етапи робіт визначають, коли бухгалтерський облік довгострокових вкладень організується, виходячи з їх певних попередніх етапів. Доцільність такої організації планування й обліку обумовлена тим, що для підприємства з фінансової точки зору не однаково, коли, у який саме період здійснені капітальні витрати, чи мають вони одноразовий характер або будуть здійснюватися протягом тривалого проміжку часу.

Якщо йдеться про поетапне інвестування, то для аналізу необхідно зробити більш складні розрахунки, щоб оцінити реальну ефективність інвестицій з урахуванням фактора часу, і облік, як підсистема менеджменту, повинен надати відразу готові, згруповані дані [3].

Варіант організації аналітичного обліку відповідно до запропонованого угруповання можливий уже сьогодні й не вимагає

зміни існуючого плану рахунків і механізму обліку. Усі операції при цьому здійснюються аналогічно, тільки капітальні витрати різних проектів довгострокових інвестицій не «змішуються» в одному документі, а диференціюються й збираються в розрізі окремих проектів (при цьому можна ввести кодування проектів).

Такий варіант обліку витрат у рамках управлінського обліку приймається, якщо стратегічні заходи містять тільки витрати капітального характеру. У більшості випадків, реалізація стратегії вимагає обліку та попереднього планування витрат на проектування й наступне обслуговування в розрізі конкретних проектів і сегментів ринку.

Найбільш складним для сучасного українського проект-менеджменту є не автоматизація процесу управління (це - лише функція здатності замовника оплатити сучасні технічні й програмні засоби), а нестача інформації, що утворилася в інвестиційній сфері в результаті розпаду старої системи технічного нормування й практичної неможливості, через відсутність системи, створення нової, котра відповідає б сучасним умовам інформаційної системи підтримки інформаційної діяльності. У цих умовах надто важливо організувати процес накопичення досвіду на основі використання інформаційних технологій.

Отже процес управління проектами повинен бути належним чином інформатизований, підтримуватися сучасними технологіями для чого необхідно створити й підтримувати в належному стані бази й банки даних по фазах і етапах життєвого шляху проектів, що забезпечує облік та впровадити сучасні автоматизовані системи планування й контролю, а також засоби обробки й передачі даних. Найбільш ефективним інструментом є програмне забезпечення Primavera, (Oracle) для корпоративного управління проектами

Список використаних джерел

1. Савчук В.П. Оценка эффективности инвестиционных проектов / В.П. Савчук [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.management.co-m.ua/finance/fin011-2.html?print>.

2. Шапиро В.Д. Управление проектами / В.Д. Шапиро [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.infanata.org/info/infotech/1146096877-upravlenie-proektami-shapiro-v.d..html>
3. Шеремет А. Д. Управление проєктами / А. Д. Шеремет, В. П. Суйц. - М.: РШФРА - М, 2002. – 352 с.

УДК 657.471

Я.А. СУШАРНИК, *аспірант,
кафедра обліку і аудиту,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець – Подільський*

ПОНЯТТЯ КЛАСИФІКАЦІЇ В ОБЛІКУ ВИТРАТ

Сучасний розвиток облікової думки нерозривно пов'язаний із систематизацією та автоматизацією облікового процесу. Класифікація витрат є проміжною ланкою, що об'єднує ці процеси. Класифікація витрат та категорії якими вона керується – невід'ємна складова повноцінного розуміння обліку витрат.

Наукова класифікація – спосіб пізнання системи об'єктів за класами відповідно до визначених ознак, за допомогою яких здійснюється пізнання ступені подібності та відмінності об'єктів. Інколи вживають термін категоризація у значенні "розподілення об'єктів на категорії". Категорія – відображає універсальні властивості і відношення об'єктивної дійсності, загальні закономірності розвитку всіх матеріальних, природних і духовних явищ [3].

Щоб класифікувати об'єкти будь-якої природи, необхідно визначити набір класифікаційних ознак, що визначають підставу розподілу об'єктів.

Будь – яка класифікація інформації має відповідати таким основним вимогам:

- забезпечення повноти охоплення об'єктів множини, що вивчаються;
- не перетинання груп об'єктів, що виділяються;
- можливість включення нових груп об'єктів;